

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนไมยววิทยาคม

DEVELOPING AN ACADEMIC ADMINISTRATION MODEL USING THE
PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY PROCESS TO DEVELOP THE QUALITY
OF STUDENTS AT MAIYAWITTAYAKHOM SCHOOL

พรณวิภา สมสะอาด

Panwipa Somsaard

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
The Secondary Education Service Area Office Chiangrai Office of the Basic Education
Commission

*Corresponding Author E-mail : panwipassomsaard@gmail.com

วันที่รับบทความ 28 พฤษภาคม 2567

วันแก้ไขบทความ 10 มิถุนายน 2567

วันตอบรับบทความ 5 กรกฎาคม 2567

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนไมยววิทยาคม วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ และแนวทางการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนไมยววิทยาคม ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการ มีระดับปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนไมยววิทยาคม ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าความต้องการจำเป็นในภาพรวมทั้งหมด มีค่า $PNI_{Modified} = 0.85$ (2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนไมยววิทยาคม แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการของรูปแบบ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 3 เนื้อหาและกระบวนการดำเนินงานตามรูปแบบ และส่วนที่ 4 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (3) ผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนไมยววิทยาคม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามหลักสูตรมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตามหลักสูตรของผู้เรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หลังใช้รูปแบบสูงขึ้น ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนสูงกว่า

ระดับประเทศ ค่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับดีขึ้นไปหลังใช้รูปแบบสูงขึ้น ผู้เรียนได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลด้านวิชาการเป็นผลงานเชิงประจักษ์ และ ครูผู้สอนมีความพึงพอใจการใช้รูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนไมยววิทยาคม ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ (Keywords) : รูปแบบ, การบริหารงานวิชาการ, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Abstract

The objective of this research is to develop an academic management model using the Professional Learning Community (PLC) process to improve the quality of students at Mai Ya Witthayakhom School. The research process is divided into four stages (1) Studying the current state of academic management and guidelines for creating an academic management model using the PLC process to enhance student quality at Mai Ya Witthayakhom School. (2) Creating and validating the model. (3) Studying the results of using the model. (4) Evaluating the model.

The research findings are as follows (1) The current state of academic management is at a moderate level overall. The desired state of academic management using the PLC process to enhance student quality at Mai Ya Witthayakhom School is at the highest level overall, with an overall PNI Modified value of 0.85. (2) The academic management model using the PLC process to improve student quality at Mai Ya Witthayakhom School consists of four parts: principles of the model, objectives of the model, content and implementation process according to the model, and success factors. (3) The results of using the academic management model via the PLC process to enhance student quality at Mai Ya Witthayakhom School show that student achievement, as measured by the average score percentage in all learning areas, increased after implementing the model. The students' scores on the national O-NET test were higher than the national average. The percentage of students exhibiting desirable traits and key competencies improved significantly after using the model. Students received certificates or academic awards as concrete evidence of performance. Teachers' satisfaction with the model was at the highest level overall. (4) The evaluation of the academic management model using the PLC process to improve student quality at Mai Ya Witthayakhom School indicates that the model's appropriateness, feasibility, and usefulness are at the highest level overall

Keywords : Model., Academic management, Professional Learning Community (PLC)

บทนำ (Introduction)

การพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนเก่ง ดี และมีคุณภาพเป็นประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ ซึ่งกระทรวงศึกษาได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ มีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลาโดยการปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ เปลี่ยนโฉมบทบาทครูให้เป็นครูยุคใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่ต่างมีอุดมการณ์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ มีความสามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาด้านผู้เรียน (พ.ศ.2561-2564) ไว้ว่า ผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษาและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนมีพัฒนาการตามวัยมีคุณภาพและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาครูคือ ครูมีสมรรถนะตรงตามสายงานและวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36, 2560)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กำหนดกรอบภารกิจภายในสถานศึกษาไว้ 4 งาน ได้แก่ งานบริหารงานวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป โดยถือว่า งานบริหารวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารโรงเรียน เปรียบเสมือนหัวใจของโรงเรียน มาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสติปัญญา ความรู้ความสามารถของนักเรียน สอดคล้องกับ พนัส ดั่งเอก (2555 : 33) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในบรรดาทั้งหมด 4 งานของสถานศึกษา และเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโดยถือว่าเป็นหัวใจของสถานศึกษา ที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษา

โรงเรียนไม้อ่าววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนในปีการศึกษา 2565 จำนวน 213 คน จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ภายใต้วิสัยทัศน์ “โรงเรียนไม้อ่าววิทยาคม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ก้าวทันเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรม และทักษะในศตวรรษที่ 21” มีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ก้าวทันเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิต พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมกระบวนการบริหารและการจัดการแบบมีส่วนร่วม แต่จากการศึกษาวิเคราะห์ผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 ถึง 2562 พบว่าการจัดการศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทั้งในระดับ

สถานศึกษาและผลจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่มีผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำ และไม่เป็นไปตามค่าเป้าหมายของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาดังกล่าว และได้ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ควรได้รับการแก้ไข จึงได้ประชุมร่วมกับครูและบุคลากรเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหาคือพัฒนาคุณภาพผู้เรียนซึ่งจากการวิเคราะห์ สภาพปัญหา สาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหา พบว่าสาเหตุของปัญหาที่สำคัญเกิดจากระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษา และการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ซึ่งที่ประชุมได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้เป็นระบบ และการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เป็นแนวทางสำคัญ เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับและมีผลการวิจัยยืนยันว่าการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าวในการพัฒนาโรงเรียนจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ บุญชอบ จันทาพูน (2561) กล่าวว่า แนวทางหนึ่งในการพัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษา คือ การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เนื่องจากชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการรวมตัวกันเป็นกลุ่มของผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อร่วมมือร่วมพลังเรียนรู้ร่วมกันและสะท้อนผลการปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายหลัก คือ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการเรียนการสอน พัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

จากสภาพปัญหา ที่มาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการบริหารงานวิชาการตามขอบข่ายงานวิชาการที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียน จึงได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ ซึ่งผลจากการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการดังกล่าวจะเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในด้านงานวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อันจะนำไปสู่แนวทางในยกระดับคุณภาพของผู้เรียน และส่งผลให้การบริหารจัดการสถานศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ และแนวทางการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ

4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R & D) มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ และแนวทางการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ (1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูผู้สอนทุกคน ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนมัธยมวิทย์ ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ หาคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าความต้องการจำเป็น (Priority Need Index : PNI) (2) การศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ โดยการศึกษาเอกสาร และการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus group discussion) แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเอกสาร ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร หาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดหมวดหมู่ สรุปประเด็นและนำเสนอแบบพรรณนาความเรียง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาแนวทาง การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ หาคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ โดยผู้วิจัยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาয়ร่างรูปแบบและจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย การตรวจสอบร่าง

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบฯ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม, แบบตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาและแบบประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา หากคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยศึกษาผลการใช้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณภาพการบริหารด้วยรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) ด้านคุณภาพของผู้เรียนที่เกิดจากการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา และ 3) ด้านความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย ค่าสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและ เกียรติบัตร รางวัล หนังสือราชการที่แสดงถึงการยกย่องชมเชย ด้านวิชาการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามคุณภาพการบริหารด้วยรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา 1) แบบบันทึกค่าสถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และ 3) แบบบันทึกข้อมูลเกียรติบัตร รางวัลด้านวิชาการ หากคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 96 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้ กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา หากคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ พบว่า มีระดับปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การดำเนินงานตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนการนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการดำเนินงานตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ในส่วนการนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการหาค่าความต้องการจำเป็น ในภาพรวมทั้งหมด มีค่า $PNI_{Modified} = 0.85$ และผลการศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ พบว่า มีแนวทางการสร้างรูปแบบประกอบด้วย หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาและกระบวนการดำเนินงานตามรูปแบบ และ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ พบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ส่วน ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาและกระบวนการดำเนินงานของรูปแบบ และปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยผลการตรวจสอบร่างรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปแบบการบริหาร งานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ มีผลการใช้ดังนี้ (1) ด้านคุณภาพของการบริหารงานวิชาการพบว่า ระดับการปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตามหลักสูตรของผู้เรียน ในปีการศึกษา 2565 มีผลการเรียนเฉลี่ยร้อยละสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2564 ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าร้อยละคะแนนเฉลี่ยในระดับโรงเรียนสูงกว่าระดับประเทศ ค่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และค่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับดีขึ้นไป ในปีการศึกษา 2565 สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2564 และจำนวนเกียรติบัตร หรือรางวัลด้านวิชาการที่ผู้เรียนได้รับในปีการศึกษา 2565 มากกว่าปีการศึกษา 2564

(3) ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนมัธยมวิทย์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ มีระดับการปฏิบัติในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก งานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างครอบคลุมกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนจึงทำให้การบริหารงานของฝ่ายบริหารหรือผู้บริหารควบคุมหรือดูแลไม่ทั่วถึง อีกทั้งโรงเรียนมัธยมวิทย์เป็นโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กที่มีครูผู้สอนไม่ครบตามวิชาเอก และครูผู้สอนมีภาระงานค่อนข้างมาก ลักษณะการทำงานเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ ครูขาดที่ปรึกษา และการทำงานเป็นทีม จึงส่งผลให้สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ คณณ สิริโชคเจริญ (2565) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพสำหรับสถานศึกษาสังกัดเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลตำบล ในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าความต้องการจำเป็น $PNI_{Modified} = 0.85$ ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนที่เป็นถือเป็นปัญหาสำคัญของโรงเรียนมัธยมวิทย์ที่ควรได้รับการพัฒนา และเห็นว่าการบริหารงานวิชาการมีความจำเป็นและเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน อีกทั้งยังตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินงานตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าเป็นกระบวนการที่สามารถจะพัฒนาครูและพัฒนาผู้เรียนได้ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) กล่าวไว้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารโรงเรียนเปรียบเสมือนหัวใจของโรงเรียน มาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับ พันธ์ ด้วงเอก (2555), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2556) และ ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2559) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการในลักษณะที่คล้ายคลึงกันว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างมาก เป็นงานหลักที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นกระบวนการบริหารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียน ถือเป็นภารกิจหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ ในส่วนของกระบวนการ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพครูและนักเรียน ดังที่ ชูชาติ พวงสมจิตร (2560) ที่กล่าวถึงความสำคัญของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในลักษณะคล้ายคลึงกันว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ ที่เกิดขึ้นกับครูและนักเรียนทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ ได้รูปแบบที่มีองค์ประกอบชัดเจน ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนของการสร้างและพัฒนารูปแบบที่เป็นระเบียบแบบแผนชัดเจน เป็นไปตามหลักวิชาการ โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน จากบริบทจริงของโรงเรียน ทำให้เห็นถึงความต้องการในการพัฒนาและลำดับความสำคัญของแต่ละขั้นตอนในการพัฒนา ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรนั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบรูปแบบ มีการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ และมีประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนเป็นไปตามแนวทางของ วาโร เฟิงส์วีสต์ (2553) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ เช่นเดียวกับ บุญชม ศรีสะอาด (2560) ที่กล่าวถึงการพัฒนารูปแบบว่า หลังจากการพัฒนารูปแบบในระยะแรกแล้ว ผู้วิจัยควรตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของรูปแบบในการปฏิบัติจริงหรือข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมวิทย์ฯ ด้านคุณภาพของการบริหารงานวิชาการ พบว่า ระดับการปฏิบัติตามรูปแบบ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลังใช้รูปแบบสูงขึ้น และมีผลงานด้านวิชาการเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบที่ครอบคลุมการดำเนินงานด้านวิชาการซึ่งส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยตรง โดยแต่ละด้านมีแนวปฏิบัติในการดำเนินงานที่ชัดเจน เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินงานตามหลักของกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อีกทั้งยังมีการใช้รูปแบบที่มีรายละเอียดของการดำเนินการที่สอดคล้อง ครอบคลุมและง่ายต่อการนำรูปแบบไปใช้จึงทำให้ผู้ปฏิบัติสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญา รู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม เจตคติและค่านิยมให้นักเรียนเป็น คนเก่ง คนดี และมีความสุขในการดำรงชีวิตตลอดจนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม สอดคล้องกับ พิทักษ์ เอ็นดู (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสู่คุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า ผลการวิจัย พบว่าคุณภาพผู้เรียน มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับยอดเยี่ยม ผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของนักเรียนและผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ปีการศึกษา 2563 สูงขึ้นกว่าปีการศึกษา 2562 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพินฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าสังกัดระดับประเทศทุกรายวิชา และนักเรียนได้รับรางวัลเป็นที่ประจักษ์ทุกรายการที่เข้าร่วมแข่งขัน

ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า มีความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบอย่างเป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีการศึกษาแนวทางในการสร้างรูปแบบทั้งจากการศึกษาเอกสารและการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการบริหารสถานศึกษาทำให้ได้แนวทางในการสร้างรูปแบบที่ครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้จริง ตรงตามสภาพปัญหาที่ต้องการพัฒนา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปาริชาติ ชมชื่น (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีประสิทธิผลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีประสิทธิผลในสถานศึกษา พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย(Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้นำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดจากคู่มือการใช้รูปแบบอย่างละเอียดเพื่อให้เกิดความเข้าใจและความชัดเจนในการนำไปใช้จริง

1.2 การนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความเป็นผู้นำทางวิชาการ ควรสร้างความตระหนัก และความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะครูผู้สอนซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานด้านวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุนให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

1.3 รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สามารถนำไปใช้กับสถานศึกษาที่มีสภาพบริบทใกล้เคียงกันได้ สำหรับสถานศึกษาที่มีขนาดกลางหรือขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษ สามารถนำไปประยุกต์ใช้โดยอาจต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของสถานศึกษาได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารงานด้านอื่น ๆ ให้ครอบคลุมภารกิจของสถานศึกษา อันจะส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาสูงขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อย่างต่อเนื่องให้มีความยั่งยืน

2.3 ควรมีการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงปัจจัยสาเหตุของรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

2.4 ควรมีการศึกษาวินิจฉัยการพัฒนารูปแบบในการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้เทคนิคกระบวนการอื่น ๆ ให้ทันต่อยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.

คณน สิริโชคเจริญ. (2565). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพ สำหรับสถานศึกษา
สังกัดเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม .

จารุกิตต์ สิทธิยานนท์. (2559). แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลตาม
แนวคิดพลเมืองโลกศึกษา. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2559). กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหา
ภาษาและสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา. รายงานการวิจัย.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น .

บุญชอบ จันทาพูน. (2561). กลยุทธ์การเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียน

เทศบาล 1 ตำบล จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ

ปาริชาติ ชมชื่น. (2555). รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัย

อุบลราชธานี.พนัส ด่วงเอก. (2555). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ระดับ มหาวิทยาลัราชภัฏบุรีรัมย์.

พิทักษ์ เอ็นดู. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสู่คุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์
ร่มเกล้า. โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร
เขต 2.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36. แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 ประจำปี พ.ศ.2560-2564. เชียงราย : กลุ่มนโยบายและแผน.